

Listy

z Rokycan

4-2011

Aktuální hesla:

Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!

Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a svobodu neválčí se špatně!

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 15. Jen pro vnitřní potřeby

Na internetu lze „Listy“ otevřít na internetové adrese

<http://kscmplzen.cz>

Z činnosti OV KSČM v Rokycanech

Činnost OV KSČM Rokycany od posledního zasedání, konaného 19.1.2011, byla zaměřena na plnění schválených stranických usnesení a úkolů. Především však hodnotila oslavy MDŽ konané 5.3.2011. Tato oslava byla hodnocena nejen členy pléna okresní organizace, ale hlavně účastníky, kteří odcházeli z této oslavy spokojeni. Ukazuje se, že oslava takto pořádaná stojí daleko větší finanční náklady, než tomu bylo v letech minulých. Přesto bylo plénem doporučeno VV OV KSČM oslavu MDŽ pořádat i v příštím roce. V této souvislosti bylo navrženo a schváleno zajištění květnových oslav a pietních aktů, které OV KSČM zajišťuje ve spolupráci s Česko-Ruskou společností. Program na 1. máje bude mimo hlavního referátu obohacen o kulturní program, ve kterém vystoupí Duo Harmonie, které bude slavnost doprovázet, mladí karatisté, výcvik kynologů a další. Dalším bodem jednání byla rozvinutá diskuse k úkolu „zkvalitňování členské základny.“ Tímto problémem se okresní výbor zabýval již minulé zasedání a doporučil členům výkonného výboru projednat tyto otázky hlavně s předsedy ZO KSČM na jejich poradě dne 23.3.2011. Na této poradě se předsedové vyjadřovali k akceschopnosti svých ZO a k již výše zmíněné otázce členské základny. Úkol byl splněn, ale vzhledem k menší účasti členů na poradě předsedů budou návrhy na řešení této problematiky pokračovat i na jejich příštích zasedáních. Po zmapování této situace, budou poznatky předány plenárnímu zasedání OV KSČM, který rozhodne o jejich řešení a přijme konkrétní opatření z důvodu obtížného plnění některých článků Stanov strany. Vzhledem k tomu byla svolána společná schůze některých ZO KSČM v Rokycanech na 12.4.2011 od 16 hodin v zasedací místnosti OV KSČM. Mimo jejich vlastní program bude řešena i otázka jejich vlastní činnosti.

Plenární zasedání řešilo i technický stav budovy OV KSČM v Rokycanech (opadávání omítky a zatékání stře-

Balada o Prvním máji

Za kousek chleba po staletí šli jsme se bít.

Za denní mzdu, za ranec brambor, za kousek slunce, za syna, jenž nemocí trpěl, za matku, jež sloužila pánům, po celý život šli jsme se bít.

V davu jsme poznávali ulice a náměstí.

Paláce měst padaly na davy dělníků

a s úžasem hleděly na ty,

kterí je vlastníma rukama do výšek zvedali.

My, dělníci, jak jaro jsme vstoupili do života národů,

v ústřety nám vyšly davy dělníků s rudými prapory,

jenž na bedrech svých nesly trudný včerejšek,

bídny to dnešek a sen o zítřku svobodném.

Šli jsme za slunce, deště i v mrazu.

Volali jsme: Chceme chleba, chceme práci,

nic zadarmo, jen vlastní práci za každý groš.

Pod rudými prapory

a ručně vyzdobenými transparenty jsme křičeli:

Dejte nám rovnost, dejte nám svobodu,

svobodu nám, dělníkům práce a tvůrcům hodnot.

My stavíme paláce a žijeme v chýších,

my budujeme bohatá města a sami jsme chudí,

my stavíme chrámy a věže do nebes,

však žijeme nuzně ve zvířecích norách.

Šli jsme neúnavně pod rudými prapory

z bitvy do bitvy, prohrané i vítězné,

mrtvé i raněné na ramenech svých nesouce

do chudých špitálů či bezútěšných hřbitovů.

Pod rudými prapory šli jsme zoufale dobývat svět.

Hledali jsme místo, odkud slunce vychází,

odkud prameni voda pro nás, odkud plameny ohně pochází.

Pod rudými prapory pochodovali jsme.

Až jednou se zdálo, že náš boj vítězně skončí.

Byla to však jen bájná zastávka nás miliónů z ulic a periferií,

kdy svobodně jsme slavili své První máje,

své svátky žen, dětí i kosmonautů

i za všechny ty, jež se jich nedočkali.

Jednoho dne tento sen byl opět ukraden.

Teď znova jak kdysi dělníci jdeme se svěšenou hlavou

a přemýšlíme, co bude zítra.

Zda se neocneme bez práce na dlažbě,

zda noví páni nebudou horší než jejich kmáni.

Nyní vrací se opět čas bojů o práci,

o žvanec chleba, o místo pod Sluncem či ráje pod mostem...

Pod hrozbami zákazů, trestů, ponížení

bezradně čekáme na bědnější časy.

A bude hůře! Volají jedni.

Jak předkové naši opět vycházíme do ulic,

kde údajně vládne svoboda a demokracie.

Nám však vládnou uhlazení žandarmi, jenž nesnesou pohled

na rudé prapory, na srpy, kladiva.

A svět se zatím na tuto bídu pobaveně dívá...

Dnes už nebudujeme nový svět či žádné sny a žádné zítřky,

jen na směnu noční spěcháme

svou práci naplnit žoky globalizace.

Již nastal včerejší kapitalismus zase.

Nás, utiskovaných, jsou stamilióny.

Nevejdeme se v pekle, nevejdeme se v ráji.

Do konce zůstaneme na planetě Zemi,

jenž právem nám náleží.

Dejme se proto na pochod znovu

vstříc Prvnímu máji.

(Cis)

chou v přístavbové části).

V organizačních otázkách a v diskusi byli přítomní seznámení s dvěma variantami pokládání květin k hrobům a památníkům sovětské armády. OV KSČM se dále mimo jiné zabýval usnesením ÚV KSČM předat členům KSČM, kteří vstoupili do KSČ před rokem 1948 pamětní listy a předat je 103 členům naší okresní organizace.

OV KSČM projednával návrhy kandidatury do Senátu ČR v příštím roce. Navrhl vyvolat schůzku s předsedy OV KSČM Beroun a Plzeň - sever jejichž části okresů tvoří volební obvod spolu s okresem Rokycany.

Informací z jednání vyšších stranických orgánů se členové OV KSČM zabývali závěry jednání KR a ÚV KSČM.

Z jednání KR vyplynuly úkoly, které nás čekají v příštím období. Nejbližšími z nich jsou májové oslavy. Mimo jiné bylo předloženo konkrétní delegování na okresní oslavy 1. máje a osvobození. Pro okres Rokycany byl doporučen s. Šidlo K., s. Lišková Z., s. Šmejkal K., s. Zajíček J. Oslavy se zúčastní i velvyslanec Venezuely.

OV KSČM vznesl požadavek, aby se oslavy 1. máje v Rokycanech zúčastnili s. Filip V., s. Vostrá M., s. Bičík M., s. Ransdorf M., dle delegování ÚV KSČM. V dalším bodě bylo projednáno obsahové zaměření krajského mítinku, který se bude konat dne 21.5.2011 v Domažlicích. OV KSČM Rokycany pomůže zajistit i část kulturního programu této akce.

Z jednání ÚV KSČM dne 26.3.2011 OV v Rokycanech řešil využití materiálu „Hospodářská, sociální a politická situace v České republice a její dopad na občany“ při přípravě VČS a OK KSČM. OV KSČM dále přijal závěr, že se vývojem členské základny bude zabývat i na svých webových stránkách, na kterých bude navíc informovat o dalších úkolech okresní stranické organizace v příštím období.

Karel Šmejkal předseda OV KSČM Rokycany

První máj r. 1890 - nejstarší dělnický svátek a nejstarší sen o socialismu

8. března jsme opět oslavili Mezinárodní den žen - svátek všech bojujících žen nejen za rovná práva s muži, ale především za všechna sociální a lidská práva vůbec ve společnosti. Co špíny a ponížení od polistopadové kapitalistické „representace“ musel překonat Mezinárodní den žen. Pokaždé v březnu před blížícím se jeho výročím se téměř veškerá média vyjadřovala obhrouble, cynicky, pobuřujícím a ponižujícím způsobem, až se člověk styděl za média i jejich hlasatele. Dokonce tento svátek se pokusili Mejsťříkové a spol. zakázat zákonem. Pokus o vymazání tohoto svátku z kalendáře i ze srdcí valné části obyvatel republiky ztroskotat. Dokázaly to také letošní oslavy MDŽ, kdy lidé vzpomněli a oslavili tento svátek květinami a dary v rodinném kruhu či při slavnostních shromážděních. I tzv. média – tisk, televize, rozhlas, internet, musela nakonec veřejně přiznat, že věhlas tohoto milého svátku nejen že se neomezil, ale naopak, předbíhá i všechny ostatní globali-

zační nuceně zaváděné „svátky“, které do Evropy proudí ze zámoří, např. tzv. svátek kteréhosi svatého Valentina, který se propagandisticky prosazuje měsíce dopředu jinak proto, aby zastínil MDŽ a jednak se naplnily kasy kšeftů, nebo řada dalších církevních svátků svatých a inkvizitorů, majících na svědomí statisíce a milióny lidských obětí.

Tentýž osud se pokusili nadělit i největšímu a nejmilejšímu svátku lidstva - svátku práce – tedy Prvnímu máji, který propaganda neustále posunovala do roviny jakoby jen svátku lásky a zamilovaných, svátku Machova máje. I Jan Neruda, když v r. 1890 psal svůj první májový článek v historii Česka, zaměřil ho nikoliv na svátek zamilovaných, ale opěvoval jako svátek pracujících. Ano, Jan Neruda, jako jeden z prvních českých průkopníků nové doby vyjádřil svou hrdost nad probuzenými lidovými masami, které se konečně poprvé zaplnily ulice a náměstí sdílet světu nastupuje nová doba, v níž bude chtít i prostý člověk, tvůrce všech hodnot, zaujmout své oprávněné místo.

Dne 1. května 1890 se sešlo na Slovanském ostrově v Praze na 40.000 lidí poprvé se veřejně hlásit o svá nezadatelná práva. O rok později zachvátila vlna prvomájových shromáždění i venkovská města a průmyslová střediska. Před 121 lety poprvé veřejně oslavili tento svátek práce i cvočkaři na Mýtsku-Hořovicku, havíři, skláři a dělníci z továren na Radnicku – Břasku, mocný ohlas měly oslavy 1. máje i mezi havíře mirošovských dolů, téhož dne pod silným policejním dozorem se tajně scházeli i dělníci z továren Rokycan...

První pokus o nastolení skutečné vlády lidu, tedy skutečné demokracie, ve většině zemí světa bohužel ztroskotat a byla opět nastolena kapitalistická „lidovláda“ čili „pseudolidovláda – pseudodemokracie. Skutečná demokracie předpokládá skutečnou svobodu, skutečnou rovnost, skutečný humanismus - bez útlaaku, vykořisťování, bez nezaměstnaných, bez bída a mizérie většiny obyvatel, kteří jsou skutečnými tvůrci hodnot a bohatství. Jenže toto bohatství dnes již nepatří lidu, ale omezené skupině kapitalistických vládců, kteří si přisvojili všechny zákony džungle. (Cis)

Nejnovější lidová pořekadla a citáty

Na každou svinu se už vaří voda.

Na každého loupežníka čeká šibenice.

Na každého dnešního politika čeká povýšení a kariéra

Nejhorší je že, až se z téhle vlády zblázníme, budeme muset platit 100 Kč v kleci denně.

Pecunia non olet - Peníze nesmrdí, (staré latinské přísloví). Zejména v dnešní době kapitalistické.

Tato dnešní politická partička nás vede k „světlym“ zítřkům.

My jsme už posledními ovečkami na ostříhání.

KDYSI JAKO DNES

Krad starý Mates, krad jako straka,

krad u bohatce, krad i u žebráka.

Potom, nerozmýšleje se dvakrát

dal do pokladny vše, co kdy nakrad

a nápis zhotovil si na to:

Soukromé vlastnictví je svato!

Jiří Haussmann

(30.10.1898 – 07.01.1923)

V bývalé Síni tradic Mirošova bylo vystaveno mnoho cenných archivních i trojrozměrných dokumentů z období

Rudá armáda v Mirošově

hornického hnutí, první republiky, období okupace i z doby socialismu. Tato Sín tradic byla po r. 1989 rozmetána a je zřejmé, že i mnoho cenných exponátů bylo zničeno nebo se ztratilo. Byly mezi nimi i vzácné dokumenty a exponáty z doby nacistické okupace i z pobytu Rudé armády v r. 1945. Těsně před zrušením tohoto malého muzea byly vyfotografovány jednotlivé panely na mikrofilm, z něhož jsme zkopírovali několik vzácných – byť nekvalitně dochovaných - fotografií.

K osvobození Mirošova lze stručně uvést, že na začátku května 1945 již působil ve zdejším koncentračním táboře ilegální partyzánský oddíl Brigády Jana Žižky pod vedením kapitána Foukala. Těsně před příjezdem spojeneckých vojsk tábor partyzáni osvobodili. Dne 7. května přijel z Rokycan do Mirošova první americký tank, který se však vzápětí na to stáhl zpátky do Rokycan. Dne 10. května vstoupila do Mirošova Rudá armáda. (O tom podrobněji viz publikace Petrose Cironise "Na demarkační linii", vydané k 60. výročí osvobození v r. 2005, která je k dostání na OV KSČM).

Sacco a Vanzeti: Justiční vražda, která promlouvá i k dnešku. (ros)

Pomníčky Rudé armády v Brdech

Na internetu jsem na níže uvedené adrese jsem našel velmi pěknou fotoreportáž Kříže a pomníčky ve Středních Brdech s příslušným výkladem a popiskami. Mezi četnými

Platonov

Petrov Pomník neznámého vojáka RA

kříží a pomníčky jsem našel i čtyři pomníčky vojáků Rudé armády, kteří zde zahynuli. Vzhledem k tomu, že mi tato oblast byla a je topograficky doposud málo známá a vzhledem k tomu, že vojenský prostor Brdy od r. 1951 patřil územně k okresu Příbram, neměl jsem možnost identifikovat tyto čtyři pomníčky. Proto je připomínám dodatečně až nyní. V textu popisů těchto pomníčků autor fotografie a hlavně popisů se nevyhnul některým slovním invektivám zejména proti tvůrcům těchto pomníčků, proto se mu omlouvám, že neocitují celý text, ale jen upravený, aby neurážel mnohé návštěvníky a čtenáře. Jeden z čtenářských ohlasů připomíná, že tyto pomníčky nejsou uvedeny ani v článku Petrose Cironise "Poslední dny druhé světové války na Rokycansku". K tomu připomínám, že uvedena publikace se vztahovala jen na region Rokycanska a nezabývala se oblastí celého Podbrdská.

„U bývalé hájovny na Rovinách najdeme kousek od **sebe tři pomníčky vojákům rudé armády se jmény Platonov a Petrov. Třetí patří neznámému vojákovu**. Třetí zmíněný najdeme vlevo od cesty z Rovin k Voložnému a dále Třítrubeckému potoku, po silničky je to asi 350 metrů, druhý je hned asi 100 metrů za ním, po slabé pěšince, k dalšímu nás opět dovede pěšinka. Pomníky tvoří na výšku postavené ploché balvany asi metr vysoké, s cedulkou a horní část pomníčků „okrašlovala“ plechová červeně natřená pěticípá hvězda, která u různých i dále zmíněných pomníčků v průběhu let různě mizí a znovu se objevuje. Okolí pomníčků „zdobí“ kamenná dlažba, kamínky vysypaná příchozí pěšina a zbytky po věncích s plastovými květinami. Ještě na konci osmdesátých let se zde každé jaro pořádalo „kladění věnců“ u všech partyzánských pomníčků. Není mi známo, zda to byla aktivita vojenská,

či civilní.

O kousek dále, na Malé Praze, tedy od Rovin směrem na Prahu těsně před ostrou levotočivou zatáčkou najdeme vyšší pomníček podobného designu, tentokrát panu **Václavu Kreidlovi z Trokavce, který zde byl zastřelen Němci 5. května 1945**. Tato oběť zřejmě patří do kategorie těch nejnešťastnějších. I na tomto pomníčku se donedávna „vyjímal“ rudá plechová hvězda... Původní kovová tabulka s nápisem z pomníku zmizela a nahradila ji papírová cedulka. Tu zas kdosi v nedávné době nahradil nerezovou tabulkou. V té souvislosti zmíním ještě 2 pomníčky u cesty od Nepomuku k Padrtským rybníkům, resp. do části býv. osady Záběhlá, zvané V chalupách, tedy pod Červeným vrchem. Ten menší byl postaven **Františku Rojovi**, který zde zahynul v roce 1945. Kousek před lomem červeného šterku při pravé straně silnice stojí pomník důstojníkovi Rudé armády **Ivanu Voronovi**, padlého zde 1.4. též v posledním roce vál-

ky, 1945.“

Poznámka: Uvedené datum 1.4.1945 je buď chybný, nebo jde o sovětského parašutistu z paradesantního oddílu, který tu působil od zač.r. 1945.

http://www.brdy.org/component/option,com_ponygallery/func.detail/id,1145/Itemid,33/

66. výročí Vítězství - zakončení II. světové války

Každý rok již můžeme vzpomínat různá výročí - dobrá, na která čekáme a smutná na která čekáme neradi, či na ně raději nevzpomeneme. Tentokrát vzpomenu na 66. výročí zakončení II.světové války, což mnoha lidem světa přineslo osvobození a celkové skončení útrap.

Válka v Evropě skončila podepsáním bezpodmínečné kapitulace hitlerovského Německa za přítomnosti představitelů SSSR, USA, Anglie a Francie 8. května 1945 ve 23,00 hodin středoevropského času, což bylo v 9. května 1945 v 01,00 hodin moskevského času.

Proto Západ, západní spojenci, oslavují Den vítězství 8. května a východní blok - východní spojenci, 9. května. V tomto termínu se Sovětský svaz zavázal, že po podepsání bezpodmínečné kapitulace Německem, poskytne svá vojska v boji proti Japonsku, se kterým doposud bojovaly armády USA, Velké Británie a Číny.

V roce 1941 uzavřel Sovětský svaz s Japonskem pakt o neutralitě i když tímto neodstranil možné ohrožení napadení SSSR Japonskem. V dalších letech připravovalo Japonsko útok proti SSSR. Od léta 1941 do konce roku 1944 japonská moc zadržela 178 sovětských obchodních lodí a svými ponorkami torpédovala tři sovětské lodě - "Agrostroj", "Kola" a "Ilmeň". Získané informace svou rozvědnou službou, z hlediska ekonomického a vojenského stavu SSSR, Japonsko systematicky předávalo do Berlína. Všechny tyto a další činy byly hrubým narušením sovětsko - japonského paktu o neutralitě a svědčily o agresivním směřování japonských militaristů.

5. dubna 1945 Sovětský svaz anuloval pakt o neutralitě, věren spojeneckému dluhu a odpovídající jaltskému souhlasu. So-

Ivan Voronov

větský svaz byl připraven vnést svůj vklad do porážky japonských agresorů.

9. srpna 1945 sovětská vojska zahájila útok současně na celé frontě s Japonskem v celkové délce více jak 5.000 km. V tomto okamžiku Japonsko ještě odmítalo splnit požadavek okamžité kapitulace. Po tvrdých bojích, kdy již bojovala japonská vojska jen proti Rudé armádě, byl 2. září 1945 na palubě americké válečné lodi "Misuri", která se nacházela ve vodách Tokijského zálivu, podepsán akt o bezpodmínečné kapitulaci Japonska. Skončila tak celá II. světová válka.

9. května 1945 - jednu minutu po půlnoci dne 9. května moskevského času - byl tedy dnem ukončení II. světové války v Evropě. Naše vlast byla osvobozena z velké části vojsky Rudé armády. V našem okrese Rokycany bylo osvobozeno celkem 74 obcí Rudou armádou a zbývajících 11 obcí pak armádou americkou. V našem okrese máme místa se vzpomínkami na armádu USA, ale též místa, kde jsou hroby a památníky Rudé armády a jejich padlých. Tyto památníky, vždy jejich část, každý rok navštívíme a položíme k nim s úctou, tichou vzpomínkou a poděkováním květiny.

V okrese rokycanském je na 80 památníků a pomníků, připomínajících oběti fašistické okupace v oblasti.

Ing. Josef Sýkora

Některé titulky o blaženém životě Čechů

Téměř půlka Čechů má pocit chudoby

31.3.2011 14:54 – Podle agentury STEM podíl Čechů, kteří se zařazují do skupiny chudých, v poslední době vzrostl. Rekrutují se zejména z řad méně vzdělaných osob či penzistů.

<http://www.pravednes.cz/>

Domácnosti žijí od výplaty k výplatě, říká STEM

28.3.2011 14:14 - Dvě třetiny Čechů vycházejí se svými příjmy obtížně a nedaří se jim spořit. Podíl těchto lidí navíc postupně stoupá.

<http://www.pravednes.cz/>

Lázně za státní peníze končí, pacienti si zaplatí jídlo i ubytování

31. března 2011 12:41

Ministr zdravotnictví Leoš Heger chce změnit pravidla pro pacienty, kteří se jezdí za státní peníze léčit do lázní. V budoucnu by si většina z nich měla platit ze svého alespoň ubytování a jídlo. Dnes dají pojišťovny na lázeňskou péči přibližně tři miliardy korun. Podle hrubých odhadů by ministerstvo mohlo uspořít necelou polovinu.

Zdroj: http://zpravy.idnes.cz/lazne-za-statni-penize-konci-pacienti-si-zaplati-jidlo-i-ubytovani-10v-domaci.asp?c=A110331_1558375_domaci_js

Bárta versus Škárka

Kočí prý dostala od Bárty půl milionu, podala na něj oznámení. John: Je to puč

07.04.2011 13:04 Aktualizováno 07.04. 14:49

Šéfka poslaneckého klubu Věcí veřejných Kristýna Kočí podala trestní oznámení kvůli penězům, které údajně dostávala za loajalitu od ministra dopravy a faktického šéfa VV Víta Bárty. Už ve středu učinil totéž a z téhož důvodu nyní už bývalý místopředseda VV Jaroslav Škárka.

<http://www.pravednes.cz/>, 7.4.2011 12:42

Aféra Škárka otřásá politickou scénou

PRAHA - Českou politickou scénou i včera hýbala aféra Škárka, tedy obvinění bývalého místopředsedy VV Jaroslava Škárky, že ve Věcech veřejných je běžná korupce.

<http://www.halonoviny.cz/articles/view/218842>

Kočí podala trestní oznámení. Od Bárty měla dostat půl milionu

PRAHA, 7. dubna: Další poslanec vládních Věcí veřejných podal trestní oznámení kvůli penězům, které údajně dostával za loajalitu od ministra dopravy a faktického šéfa VV Víta Bárty. Uvedl to ve čtvrtek server iDnes.cz, který později upřesnil, že jde přímo o šéfu klubu Kristýnu Kočí.

<http://www.pravednes.cz/>, 7.4.2011 12:42

Nicola Sacco, Bartolomeo Vanzetti:

oběti třídní nenávisti

Nehyl to justiční omyl, ale plánovaná justiční vražda – tak jako tisíce jiných

Kdysi jsme slavili První máj jako v řadě jiných zemí světa jako zvítězví svátek práce. Dnes nejen slavíme jeho zrod a jeho trvalou existenci, ale První máj připomínáme jako den stamiliónů pracujících, kteří se srocují v ulicích a náměstích a volají po skutečné svobodě, po skutečné lidové demokracii, po trvale uspokojivém sociálním postavení, pro lidskou důstojnost a skutečná lidská práva, bojujeme proti sociálnímu útisku, proti vykořisťování i za záchranu planety Země, jejíž krutou devastaci bezohledně provádí globální kapitalismus. Bojujeme proti agresím a válkám, proti masakrům civilního obyvatelstva...

Sacco a Vanzetti patřili před 84 lety, kdy byli popraveni, rovněž k bojovníkům proti válce a za důstojný život pracujících. V roce 1920 byli zatčeni pod falešnou žalobou, že přepadli auto, vezoucí mzdy pro dělníky jisté firmy. Ačkoliv bylo jednoznačně prokazováno po celých sedm let výslechů a věznění, že to neudělali oni, ačkoliv se dokonce přihlásil pravý organizátor této loupeže, nebyla zlomena zvůle amerického soudu, neboť celý proces byl veden proti nim jako proti třídním odpůrcům kapitalismu. Justice USA mnohokrát prokázala smrtelnou nenávist proti komunistům a proti všem „neamerikáncům“, neboť všichni byli podezřelí ze šíření socialistických idejí (viz také později po druhé světové válce fašizace americké společnosti zvané mccarthismus, které se staly obětmi statisíce občanů USA a to i řada vědců, umělců, literátů, spisovatelů, básníků, režisérů, producentů).

Vraždu dvou italských emigrantů, kteří přijeli do „zemi zaslíbené“ za lepší život, si dnes připomínáme proto, že jejich osudy a otázky, které tehdy kladli, mají mnoho společného s dneškem. Otázky, které vmetli soudcům a americké reakci, jsou naprosto totožné s otázkami, které dnešnímu režimu v celém světě klademe i my, utiskovaní, utlačovaní a vládci podvádění občané nezávisle na hranice...

Nicolo Sacco při své závěrečné řeči u soudu v r. 1927 mj. řekl:

„... I po sedmi letech jednání jsme považováni za viníky. Já vím, je tu rozsudek mezi dvěma třídami, třídou utiskovaných a třídou bohatých. Vždycky bude trvat konflikt mezi nimi. My se snažíme docílit bratrství mezi

lidmi pomoci knih a spisů, vy pronásledujete lidi, tyranizujete je a vraždíte. My se snažíme vychovávat národ. Vy se pokoušíte prohloubit propast mezi námi a sociální skupinou, která nás nenávidí. Dnes sedím na lavici obžalovaných, protože patřím k třídě utiskovaných...

Přehlížíte celý národ, který stál sedm let na naší straně, sympatizoval s námi a svým přátelským postojem nám dodával sílu. Ale to vás nezajímá. Mezi různými národy, mezi soudruhy z dělnické třídy existuje velká skupina intelektuálních lidí, kteří celých sedm let stáli na naší straně. Ale ne kvůli tomu, aby se dočkali nespravedlivého rozsudku. Jenže soud toho nic nedbal. A já si myslím, já chci poděkovat všem lidem, kteří se mnou sedm let byli, sdíleli případ Sacco-Vanzetti..."

Řeč před soudem Bartolomea Vanzettiho:

„... Celý život jsem bojoval za to, aby zmizely zločiny z našeho světa, a to nejen ty, které odsuzují zákony a veřejná morálka, ale také ty, které veřejná morálka a zákony dovolují – vykořisťování a utlačování člověka člověkem... Všichni se za nás postavili, výkvět evropské kultury, nejlepší spisovatelé, největší myslitelé Evropy senza nás přimlouvali. Podívejte se, jsme sedm let ve vězení, to, co museli za sedm let prožít, se nedá lidskou řečí povědět...

Jsmo přesvědčeni, že válka je špatná... Jsme zapřísáhlými odpůrci války. Jsem připraven zemřít na šibenici, jestliže mi to umožní sdělit lidstvu, že všechno, co se mu namlouvá, co se mu slibuje, je lež, iluze, podvod, úskok a zločin. Slibuje se vám svoboda. Kde ji máte? Slibuje se vám blahobyť. Kde ho máte? Slibuje se vám osvobození od útlaču. Kde je osvobození? Ode dne, kdy mě zavřeli do vězení, se počet vězňů zdvojnásobil. Kde tedy jsou mravní výdobytky, které měla dát světu válka? Kde je morální přínos, který měla přinést? Kde máte životní jistoty? Kde je proklamované minimum blahobytu potřebného k životu? Kde je respektování lidského života? Kde je úcta a uznání dobrých lidských vlastností a vnitřní hodnoty člověka? Před válkou neexistovalo tolik zločinů, nebyla taková korupce ani tolik projevu morálního úpadku jako nyní...

Vynesení rozsudku:

Soudce Webster Thayer vstal. Vzal do ruky list papíru a četl:

„Soudu nyní zbývá poslední povinnost. Vyhlášení rozsudku. Soud vyhláší jako první rozsudek proti Nicolovi Saccovi. Soud ustanoví a nařizuje, že bude vykonán na vás, Nicolo Sacco, trest smrti zavedením elektrického proudu do vašeho těla, a sice v týdnu začínajícím neděli 10. měsíce července léta Páně tisícího devítistého dvacátého sedmého. Rozsudek nabyt právní moci...“ Soudce se nadýchl, aby přečetl stejný rozsudek Bartolomeu Vanzettimu...

Paříž, Londýn, Belfast, Moskva, Berlín, Vídeň, Budapešť, Praha, Bukurešť, Řím, Madrid, Kodaň, Oslo, Stockholm, Holandsko, Japonsko, Čína, Mexiko, velká města v severní a jižní Africe a Latinské a Jižní Americe se stala dějištěm rozhořčených demonstrací miliónů pokrokových občanů za záchranu nevinně odsouzených..."

Přes tyto obrovské protesty z celého světa, přes žádost podanou obhájci prezidentu USA o milost, byli Sacco a Vanzetti 22. srpna 1927 surově zavražděni severoamerického justicií.

Jejich řeči před soudem promlouvají k nám i dnes. Jejich otázky na to, kde je svoboda, kde jsou lidská práva atd., jsou dnes stejně aktuální jako tehdy. (Cis)

(Zkráceně citováno z vynikající knihy faktů V.P. Borovičky „Procesy, které vzrušily svět“, nakl. Svoboda Praha 1989, str. 240 n.)

Samé paradoxy aneb Třídní boj na- ruby

V minulosti všechny sociální boje, povstání a revoluce vedla chudina – ať se jí říkalo otroci, nevolníci, poddaní, proletariát, prostě nejnížší vrstvy obyvatelstva, které neměly žádná nebo téměř žádná práva osobní, lidská či sociální a které tvořily (a podnes tvoří) nejvyšší procento obyvatelstva planety Země. Byli jsme podle Karla Marxe a Bedřicha Engelse a dalších osvícenců socialismu řádně poučeni, že to je třídní boj. Boj pracujících, kteří neměli nic, než svou denní mzdu, vedený proti svým pánům – vykořisťovatelům, ať se jim říkalo otrokáři, feudálové či kapitalisté. Třídní boj – to je největší objev v historii co lidstvo existuje. Je to největší a nejhroznější pravda, realita – i zbraň, které se bojí jako čert kříže všechny dějinné společenské řády. A dnes nejvíce, neboť se vlci vloudili do stáda a za žádnou cenu nechtějí odejít. Ano a oprávněně opakují, že pouhá tato dvě slova – třídní boj – vyjadřují nejen největší pravdu a realitu, ale také nejmocnější zbraň, kterou marxisté vložili do rukou pracujících proti lidskému útlaču.

Každý z klasických marxistů i novomarxistů byl a je přesvědčen, že je to nejúčinnější zbraň pro masy lidu nejspodnější a nejbědnější.

Ale. Co se divného nestalo v zemích Koruny české a blízkých a vzdálených krajinách? Zatímco po r. 1989 nejmasovější proletáři, vykořisťování nejen domácím, ale i mezinárodním a světovým kapitálem (bankovním, lichváři, podnikateli, moderními velkostatkáři atd.), usnuli na socialistických vavřínech, vymoženostech, jistotách a nevěřicně se dívajících kolem sebe, že jim domácí i cizí podnikatele nestydatě rozebírají před jejich očima zabydlený socialismus, že se jim socialismus a socialistické vymoženosti a jistoty rozplynuly jako pára nad hrncem, do “třídního boje se zapojily střední a vyšší společenské (zejména platové) vrstvy, které vedle nestydatých loupeží národního, družstevního a lidového majetku hlásaly i “rovnost, svornost, bratrství“ a taky přinášely „demokracii, svobodu a humanismus“. To se to pod těmito zaslepujícími hesly pěkně loupilo. Lidé, kteří se najednou cítili „osvobození a zdemokratizování“ těmito okouzujícími hesly, si ani nevšimli, že jim domácí i zahraniční kouzelníci zprivatizovali čili ukradli doslova před jejich očima dílnu, továrnu, obchod, družstvo, dům, banku, spořitelnu, ba i obecní záchod.

Dnes v lednu či únoru roku 2011, v březnu či v listopadu už nestávkují a nebudou stávkovat ti, kteří jsou ohrožení nejvíce, ale tak zvané třídy střední (dobře situované) až třídy nad střední (mnohém lépe situované), až se člověku tají dech, jestli zítra nebo pozítří nezačnou stávkovat třídy nejvyšší od presidenta počínaje až po premiéra vlády, ministrů, kardinálů, arcibiskupů, biskupů až po nejnížší kapitalistykonce. Neboť se všichni cítí poškození, že

mají nízké platy, malé zisky, málo vydělávají 90% ostatních obyvatel atd. Je to neuvěřitelné, že se nejvíce vykořisťovány cítí právě vrstvy „hořejší“, nejhořejší, často ty, které již ani nevědí, co s těmi papírovými obrázky, kterým se říká peníze.

A najednou v těchto paradoxech nacházím marxistický výklad o třídním boji v opačném smyslu: ti, kteří se mají nejhůře (téměř milión nezaměstnaných v Česku), nestávkují a nebojují, zatímco ti, kteří nejsou nezaměstnaní a jsou bohatě zajištěni, byť (podle nich) neuspokojivými platy, vyhlásili nynějšímu kapitalismu „aktivní resistenci“ v podobě stávky. Nebudeme léčit, nebudeme hasit, nebudeme učit, zajišťovat veřejnou bezpečnost, nebudeme spravovat obce, města, kraje, zemi, nebudeme reprezentovat vlast uvnitř i navenek. V tomto paradoxu chybí jen ministr zahraničí „kníže“ Karel Schwarzenberg, který by taky vyhlásil pasivní či aktivní resistenci vůči vládě, parlamentu a žádal o spravedlivá svá práva – třeba o lepší kancelářskou židli či o toaletní mísu navíc.

A tak se dostáváme k současným překvapivým závěrům a paradoxům:

Paradox první:

O vyznamenávání kapitalistických stachanovců: V médiích proběhla – jako každoročně v polistopadovém čase – zpráva o tom, že byli vyznamenáni tři nejlepší podnikatelé. Samozřejmě za to, že si vedli nejlépe v oboru kapitalistického podnikání a to zrovna uprostřed nešťastné recese (tak se stydlivě říká tuhé světové hospodářské krizi). Že by současně přidávali na mzdu svých dělníkům? Spíše naopak.

Paradox druhý:

O stávkách dnešní elity. Dnes registrujeme, že veřejně stávkují a demonstrují za svá sociální práva – především za zvýšení mezd a za zlepšení svých životních a pracovních podmínek nepracující, ale – především střední a vyšší vrstvy společnosti. Neboť zjistili, že vydělávají málo. Nestávkuje zaměstnanec (kdysi řečený dělník) s platem 12-14 tisíc Kč kapitalistických měsíčně, ale Podnikatel (s velkým P.). Tento fenomén doposud marxistická filosofie a ekonomie nepopsaly a nevysvětlily – aby dobře až velmi dobře situována společenská vrstva stávkovala za zvýšení mezd.

Paradox třetí:

Na bedrech pracujících štípou dříví – ale pracující mlčí! Dělnická – pracující třída, která si vydělává nejméně, ba je nucena pracovat v německých a dalších cizích otrokárnách za podmínek, připomínajících 19. století – nestávkuje. (Kam se propána poděl třídní boj a celý marxismus?). Podnikatelé je okrádají, sužují, drilují (od slova dril) a grilují, vyhrožují jim propouštěním a posléze je propouštějí z práce! A oni mlčí. Nepochopitelný paradox! Ti, kteří mají nejméně, kteří jsou vykořisťováni a bezohledně propouštěni z práce, mlčí a nechávají si na svých bedrech štípat i dříví! A přitom podnikatelé veřejně prohlašují, že jsou rádi, že existuje tak rozsáhlá nezaměstnanost, neboť si mezi statisíci nezaměstnanými mohou vybírat ty nejlepší!

A kdyby se náhodou někde dělníci rozhodli stávkovat, tak je podnikatel propustí nebo vyhlásí bankrot a svede to na dělníky a na další podnikatele, kteří neplatí včas své závazky. Dneska obyčejný pracující nemá prakticky žádná práva ani zastání. A bojí se toto zastání si vybojovat. Bojí se proto, že kdyby začal demonstrovat a stávkovat, může se ocitnout rovnou na dlažbě a že nedostane ani ten drobný žold.

Další paradox může přijít:

Stávkovat budou vyšší vrstvy národa: Začnou demonstrovat a stávkovat vyšší a nejvyšší vrstvy společenského spektra. Například představitelé městských zastupitelstev velkých měst, představitelé rad velkých měst, starostové, primátoři, o něco výš středně vysoce a vysocí úředníci státní správy, náměstkové ministrů i samotní ministři (kromě ministra financí). I ti by mohli zítra či pozítří demonstrovat a stávkovat za vyšší platy a lepší pracovní, ba i životní podmínky. Proč ne, když současná společnost je obrácena naruby. Na čtyři miliónů pracujících ve všech oborech dře a mlčí – a jeden milión nejlépe placených a vydělávajících – bude stávkovat.

Tak pěkně to má zařízeno dnešní kapitalistická demokracie. Rozdala obyčejným lidem celé pytle svobody (ta nic nestojí), rozdala lidem kilogramy demokracie (ta taky byla zcela zadarmo), slíbili lidem humanismus (slib, jak je známo v Česku, nestojí ani za zlamanou grešli (viz Topolánková smlouva s občany či Havlovy sliby po listopadu 1989, že nebude bída, nebude nezaměstnanost, bude hojnost banánů i hajzlpapíru a jiných statků nebo další bohaté sliby všech polistopadových vlád v Československu a posléze v Česku).

Tak se mi zdá, že jde o porušení gravitačního zákona což to volá po přepracování celé ekonomické a filosofické vědy zvané marxismus, kdy místo „Komunistického manifestu“ bude platit „Kapitalistický manifest“, místo „Kapitálu“ „Nekapitál“, místo teorie „třídního boje“ bude platit „teorie netřídního boje“ nebo „třídního míru“ – což se dnes náramně hodí všem těm, kteří veřejně kradli a zbohatli i těm, kteří tak činí a budou činit i v budoucnu; Kdy platí, že za všechny sociální rozpory jsou zodpovědní pracující měst a venkova, proto je třeba je trestat a ještě mocněji je vykořisťovat, sužovat a utlačovat – a žádat na nich, aby bohatě živila a odměňovali kapitalismus za to, že jim dává tolik demokracie, svobody a tu a tam i nějaký ten žold.

Znova opakuji, že určitě muselo dojít jakýmsi nevysvětlitelným způsobem k porušení zákona gravitace, čímž se zrodila anomálie, kdy třídní boj „za lepší zítřky“ vedou jen ti, kteří toho mají nadbytek. Ostatní budou pokorně makat a mlčet. Však taky mají dle zákona omezenou možnost kdykoli se jim zachce stávkovat a nemají, kromě českých vrb, u koho si stěžovat.

Rozhodně menším paradoxem, než porušení zákona o třídním boji by bylo, kdyby současné nejvyšší ekonomicky i politicky vládnoucí vrstvy začaly stávkovat například za snížení svých mezd, platů a chudinských příspěvků na stravu, dopravu, na vydržování sekretářů a sekretárek, na provoz svých přepychových pracoven a kanceláří atd.

Například Pražský hrad by začal stávkovat za svá práva – za snížení svých velkých platů, Černinský palác by taky stávkoval za snížení platů všech zaměstnanců ministerstva zahraničních věcí, i Strakova akademie, kde sídlí české gubernium, by stávkovala se všemi svými zaměstnanci taky za snížení svých enormních platů, ministr Dobeš by stávkoval za právo snížit statisícové odměny, udělované svým oblíbencům a hlavně oblíbenkyním, v jiných resortech ministerských by chtěli stávkovat taky za snížení platů a odměn svých zaměstnanců a za zvýšení korupce ve svých resortech...

To by pak marxismus byl totálně vychýlen ze své dráhy a nastal by konec světa i Vesmíru. Ale to bohdá nikdy ne-

bude, takže se nemusíme bát, že se jednou v blízké či vzdálené budoucnosti zhroutí česká vláda, svět i Vesmír. (Cis)

Interpelace na M. Kalouska

Ten 1 bilión 400 miliard korun dluhů mi nedá spát...

Obrácíme se s interpelací na šedou eminenci nynější vlády – na ministra financí M. Kalouska (kdysi KDU-ČSL, nyní TOP 09, příště bůhvíco), který byl členem téměř všech kapitalistických vlád, nastoupivších po r. 1990 a který se aktivně účastnil totálního rozebrání a rozkrádání národního majetku. Tentýž M. Kalousek zaslal před volbami r. 2010 všem obyvatelům této země složenku na uhrazení více jak biliónového dluhu Česka v částce 110.000 Kč kapitalistických, připadající na každého občana žijícího v této zemi.

My, občané, se proto ptáme: Jestlipak jste, pane ministře financí Kalousku zaplatil do státní kasy vy a vaše rodina oněch 110.000 Kč, kterou jste vypsál jako předvolební výhružku na každého obyvatele této země? Pevně věříme, že jste nám všem jste šel příkladem a dluh ČR připadající osobně na vás v částce 110.000 Kč jste řádně onou poštovní poukázkou zaslal na účet České národní banky. Jestliže jste tak neučinil, platí i pro vás stejné zákonné sankce jako pro ostatní občany (penále, úhrada úroků příp. soudní postih – minimálně rok vězení a týdně s jedním tvrdým lůžkem a o chlebu a vodě atd. (Cis)

Záhada zkratky O.K.

Globalizace klepe na dveře. Kdo je „okay“ (dále jen okey), in, toop, cool“, - ten se má. A kdo je „trop“ – ten je vyřízen.

Úvodem je třeba poznamenat, že dnes všechny jazyky světa jsou silně zapleveleny tzv. angloamerikanismy. Dneska člověk málem nerozumí televiznímu či rozhlasovému hlasateli, sportovnímu komentátorovi, o počítačových expertech vůbec nemluví

Ale k věci.

Co znamená „OK?“ To je těžkolehká soutěžní otázka pro všechny zglobalizované i nezglobalizované obyvatele Česka. Odpověď je podle toho snadná-nesnadná: Nějaký ten český vlastenec odpoví, že to je přece zkratka Českých aerolinií...

Obecně odpověď však zní: Kdo z nás je „OK - okay, in, toop, cool“ apod., je po kapitalisticku úspěšný, šťastný, kdo není zglobalizovaný a není „O.K.“, je vlastně trop čili vyřízeny.

Hledal jsem ve slovnících vysvětlení na otázku, co v angličtině znamená „okay“ (vyslovuje se, prosím, okey). Cítil jsem, že je to jen zkratka – nikoliv slovo, které se denně tisíckrát používá a opakuje na celém světě. Neboť kdo používá toto „slovo“, je „okey“, je úspěšný/á, stoprocentně zamerikanizovaný a zglobalizovaný. Hlavně se cítí, že je vzdělaný, je elitou, je in. Kdo nemluví „okey“, je evropský nevzdělaný akademik nebo středoškolák, v nejlepším případě barbar, i když vychodil Karlovu universitu.

Mnoho řečí však prozrazuje malou úrodu, a tak se vrácím k jádru věci.

V životě mi nedávalo klidně spát anglické nebo angloamerické slovo „okey“, které dnes žvatlá každý – školou povinné děti - v tramvaji, doma, na chodníku, mobilem či hubou, pěšky či při jízdě. Proto jsem se jednou opovážil zeptat se jednoho rodilého Severoameričana:

„Vysvětlete mi, prosím vás, co vlastně znamená zkratka OK?“, zeptal jsem se.

Tázaný se na mně s úžasem podíval v domněnku, že se mu konečně poštěstilo poprvé v životě setkat se s naprosto nevzdělaným evropským individuem, kterému není nutno podávat žádné vysvětlení, jelikož si jej ani nezaslouží.

Odpovědi jsem se přece jenom mrzutě dočkal:

„OK neboli okey znamená přece okey, na tom není nic záhadného“ odpověděl rozmrzele.

„Ne, vy mi nerozumíte, trval jsem na svém, já chci vědět, z čeho se skládá či pochází. Kde je základ této zkratky...“, neboť jsem vnitřně tušil, že něco je v nepořádku.

„Zkratky?“, podívil se rodilý Američan. „Jaképak zkratky? Vždyť je to obyčejné slovo...“ a nechápavě kroutil hlavou. Neboť odpověď podle něj byla jasná. Není to žádná zkratka, ale je to obyčejné anglické slovo tak, jako voda je voda, tak i okey znamená okey.

Uplynul nějaký čas a jelikož jsem v tomto slově nenacházel přirozenou odpověď, odvážil jsem se zeptat – pod hrozbou, že si zase budu připadat jako negramotný blbec - jedné Australanky, kde se taky mluví americkou angličtinou:

„Prosím tě, řekni mi, co znamená zkratka „okey“ nebo OK! Z čeho se skládá nebo kde jsou její kořeny?“

Odpověď byla jasná a jednoznačná.

„Slovo okey znamená dobře, v pořádku... Stačí?“

Ne, nestačilo mi to, protože za těmito dvěma písmeny „o.k.“ se skrývalo hluboké tajemství, říkal jsem si. Nahlédl jsem do velkého anglicko-českého slovníku, kde jsem se dozvěděl pod zkratkou „OK“, že „OK, okay“ znamená dobrá, prima, fajn příp. rozumíš?, souhlasíš?...

Po této odpovědi mě málem zachvátila zuřivost. To není to, co jsem se chtěl dozvědět. Já chci vědět, z čeho ta zkratka pochází, protože jsem cítil, že jde o zkratku nějakých slov. Ale praví Angličané a Američané to nevědí, natož pak blbí Evropané i obyvatelé jiných kontinentů, kteří to žvatlají tisíckrát denně...

Až jen náhodou jsem tuto záhadu rozluštil takto:

Podle přesného pramene k prvnímu použití této zkratky došlo 23. března 1839, kdy na druhé stránce severoamerických novin «*Boston Morning Post*» bylo napsáno jako „o.k.“ (all correct – vše správně, regulérně, korektně). Ale nejvíce k zevšeobecnění této zkratky dopomohla epizoda,

kteřá se odehrála při volbách 8. amerického prezidenta v r. 1840. Absolutním favoritem byl kandidát Demokrátů Martin Van Buren, pocházející z oblasti New Yorku zv. Old Kinderhook, který často používal jako své přízvisko «Old Kinderhook», aby se odlišil od ostatních politiků. A tak, když organizátoři přemýšleli nad ústředním volebním heslem pro kandidáta na prezidenta, rozhodli se zrovna proto toto: **“Volte Old Kinderhooka! Volte O.K.”** A pod tímto heslem byl Martin Van Buren skutečně zvolen prezidentem „Spojených obcí severoamerických“, jak se tehdy USA v češtině nazývaly. A tak americká angličtina byla obohacena o další slovo zrozené ze zkratky, které však s nynějším významem (správně, dobře atd.), vlastně nemá nic společného, neboť ve skutečnosti znamená „Old Kinderhook“.

A tak se za několik let začala ve společnosti tato zkratka tak často používat, až zevšeobecněla. Používá se však téměř výhradně v mluvené řeči, nikoliv v psaném projevu.

I dnes Severoameričané mají v národním zvyku zkracovat vše, co se zkrátit dá, protože hodně spěchají za svým bezpracným výdělkem, za svými burzovními spekulacemi, aby něco nepromeškali. Zkrátí kdeco (vlastní jména, příjmení, města... atd.), např. El Ej (což znamená Los Angeles), Ayk (president Eisenhower) a množství dalších jmen osobních či zeměpisných, ale i obyčejných slov. I milióny přistěhovalců z Evropy, Asie, Afriky či ze Střední a Jižní Ameriky musí svá jména i příjmení zkracovat nebo vůbec – je amerikanizovat, aby se nějak užívali. Z „významných“ českých politiků by v angličtině zbyly zkratky Ha (vel), Ne (čas), Top(olánek), Ba(rta), Bob(eš), Džej (John) atd. Za další desítky let v USA už nebudou existovat celá jména a příjmení, názvy či slova, ale jen jejich zkratky. A to by byl asi budoucí světový jazyk...

A tak končí „pohádka“ o zrození této zkratky, jejíž původ neznají často ani samí uživatelé – nejen však cizinci, ale i samotní Angloameričané. I z úst mnohých zglobalizovaných Čechů lze denně častokrát slyšet ono „slovo O.K.“, o kterém však jen tuší, co znamená, ale vůbec netuší, že je to jen obyčejná zkratka dvou písmen - jako české zkratky „např., tj., mj., aj., apod., atd.“ atd.

(Cis s použitím pramenu <http://www.ethnos.gr/article.asp?catid=11381&subid=2&pubid=55294958>)

Nové publikace, které budou k ostání při oslavách Prvního máje v Rokycanech

U příležitosti letošního 121. výročí oslav Prvního máje vyjde velmi zajímavá publikace zejména pro občany Rokycan i okresu kolektivitu autorů pod názvem:

Kolektiv autorů

PAMĚTNÍK událostí v Rokycanech 1945-1990

**Padesát let budování města
Vše, na co si už
nevzpomenou ani pamětníci**

Publikace o 90 stranách je doprovázena velmi pěknou přílohou barevných a černobílých fotografií. Je to vlastně stručná kronika nejvýznamnějších událostí v historii Rokycan od konce nacistické okupace (duben 1945) až do roku 1990. Zaznamenává tedy také velké společenské změny, ke kterým došlo od 17. listopadu 1989. Doporučujeme všem.

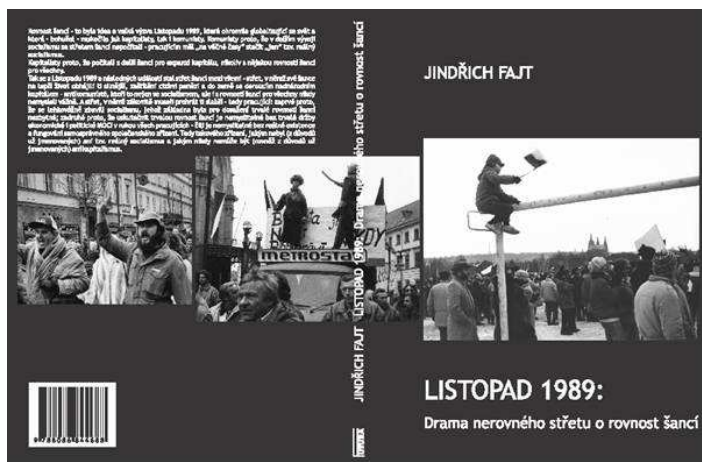
Kniha o 17. listopadu 1989 od rokycanského autora

Rokycanský autor, Mgr. Jindřich Fajt sáhl po velmi zajímavém a náročném tématu. Jeho publikace pod titulem **„LISTOPAD 1989: Drama o nerovného střetu a rovnost šancí“**, kterou vydalo pražské nakladatelství „FUTURA“ (276 stran), se zabývá hodnocením osudových událostí pro obyvatele České republiky, ke kterým došlo po listopadu 1989. Doporučujeme všem.

Blahopřání z Moskvy k svátku osvobození

Naše vzácná osobnost - Marie Michailovna Rochlina z Moskvy jménem svým a v zastoupení 63. gardové divize Rudé armády, jejíž je sekretářkou, blahopřeje obyvatelům Rokycanska i celé republiky k svátku osvobození naší vlasti od nacistických okupantů a přeje všem pevné zdraví osobní štěstí i úspěchy.

**9.5.1945
v pozdních
nočních hodi-
nách dorazily
do rokycan-
ského před-
městí Borek
první prů-
zkumné tanky
Rudé armády.**

**NA PA-
MÁTKU
Z
BORKU A
Z ROKY-
CAN**

**V pondělí 7. května 1945 v časných ran-
ních hodinách vstou-
pily do Rokycan první
obrněné transportéry
americké armády.**

**NA PAMÁTKU
Z ROKYCAN**

Setkání občanů v Domažlicích

Plzeňská krajská rada KSČM a Okresní výbor v Domažlicích pořádají

v sobotu 21. května 2011

" SETKÁNÍ OBČANŮ "

v Domažlicích s programem:

11,00 - 13,00 hodin - náměstí v Domažlicích, vystoupení mažoretek,

12,00 - 13,00 hodin - Letní kino v Domažlicích - hraje k poslechu

dechová hudba Stavařinka se zpěvačkou Janou Kociánovou,

13,20 - 13,30 hodin - vystoupení dětského souboru Drndálek,

13,30 - vystoupení delegovaného zástupce ÚV KSČM,

13,45 - 13,55 hodin - vystoupení skupiny Discoklub Team,

14,00 - 14,10 hodin - vystoupení zástupce německé KS,

14,10 - 14,20 hodin - vystoupení skupiny Discoklub Team,

14,20 - 15,00 hodin - zpívá Jana Kociánová

15,00 - 16,00 hodin - vystoupení dalších hostů

16,00 - závěr " Setkání občanů " - internacionála

Pořad moderuje: Miloš Stác a David Petřík

Pořadem provází: Jana Kociánová.

Občerstvení zajištěno po celou dobu akce - bramboráky, klobásky, chodské koláče, pivo, víno, limonády a další.

Pro děti jsou organizovány zábavné akce - hry, střelba, míčové hry a atd.

Pro zájemce z Rokycan a rokycanského okresu:

- zájemci o tuto akci přihlaste se na OV KSČM v Rokycanech nejpozději do

10.května 2011 na OV - číslo tel. 371 722 745.

V případě zvýšeného zájmu zajistíme dopravu autobusem do Domažlic a zpět.

Náš medailonek:

Zdeněk Blud'ovský

Dnešní medailonek věnujeme Zdeňku Blud'ovskému, jehož velká a záslužná práce se projevovala zejména v samosprávě a to jak v městském zastupitelstvu v Rokycanech, tak i době tzv. druhé republiky, kdy KSČ byla zrušena a pracovala v ilegalitě. Hned po okupaci Československa nacistickým Německem byl Zdeněk Blud'ovský spolu s dalšími 80 členy a demokraty na základě již Okresním hejtmanstvím v Rokycanech připravených seznamů gestapem zatčen a vězněn v Plzni a pak téměř šest

let prožil v těžkých podmínkách v koncentračních táborech.

Zdeněk Blud'ovský vyrůstal v Rokycanech, kde se narodil 29.9.1893 v rodině malého živnostníka. Po ukončení

školní docházky se vyučil truhlářem a jako učeň vstoupil r. 1908 do Dělnické tělocvičné jednoty v Rokycanech, v níž aktivně pracoval do r. 1920 v různých funkcích. V letech 1920-1928 působil ve Federované proletářské tělovýchově (Jednota proletářské tělovýchovy).

Jako dvacetiletý vstoupil v r. 1913 do sociálně demokratické strany, kde byl v letech

1916-1920 členem výkonného výboru. V době rozkolu strany sociálně demokratické se zařadil k levici a v r. 1921 byl mezi zakladateli KSČ v Rokycanech, kde od počátku zastával významné funkce. Po celé období první republiky zastupoval KSČ v městském zastupitelstvu a po květnových volbách v r. 1938 zastával funkci prvního náměstka starosty Rokycan.

Jak jsme poznamenali v úvodu, byl 16. března 1939 zatčen a až do osvobození vězněn v koncentráku v Buchenwaldu, kde se aktivně zapojil do ilegální stranické práce.

Po osvobození v r. 1945 se stal prvním předsedou OV KSČ a současně i předsedou Národního výboru v Rokycanech. V letech 1946-1950 byl zvolen do funkce předsedy ONV a od r. 1950-1958 působil jako náměstek předsedy KNV v Plzni. V letech 1958-1963 zastával funkci ředitele Čsl. rozhlasu v Plzni.

V letech 1945-1951 byl členem OV KSČ v Rokycanech a od r. 1951-1962 byl členem KV KSČ v Plzni.

Vyznamenání

Za svou celoživotní pracovní a politickou činnost byl vyznamenán „Řádem vítězného února“ (1948), vyznamenáním "Za zásluhy o výstavbu" (1955) a v r. 1968 Řádem republiky“.

Zdeněk Blud'ovský byl po celém období své politické činnosti jedním z významných pilířů KSČ nejen na Rokycansku, mezi lidmi všech kategorií byl velmi oblíbený.

Jaromír Gottlieb

V neděli 1. května 2011 od 13. hodin se opět sejdem k oslavě našeho svátku 1. máje a připomenout osvobození Československa od nacistických okupantů na stadionu kopané v Rokycanech. Zveme všechny naše členy a členky a sympatizanty.

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, mail: listy.rokycany@kscm.cz, internet: www.kscm.plzen.cz, celostátní: www.kscm.cz, internetová adresa Haló novin: www.halonoviny.cz, Haló rádio: www.radiohalo.cz

Je pro vnitřní potřeby. Objednávky „Listů“ lze objednat osobně, e-mailem, písemně nebo telefonicky v redakci.